

Радоман Зуновић

МЕРЕ И МЕРИЛА — ИЗРЕКЕ

Зреле речи облаче се скромно
и укусно.

Мера без мерила одмера
шаком и лактом.

Гости се тискају наглавце
око закуске ласкања.

Украшавају се чињенице само
у ућутканој средини.

Истина са сабљом промени се
у сабљу са истином.

Без строга се духа изопачи
тело у телесину.

Драгоценост истина нема на
себи никаквих украса.

Незрели се весело копрцају у
мрежи рекла-казала.

Ловци тамане звери а зверски
језик људе.

Истина изгуби у рукавицама
властите руке.

Смерна љубав везе и не
мрси конце.

Усправан став не пролази ис-
под славолука колена и кичме.

Фразе сахране мисао у свом
овелом цвећу.

Идеали посрћу падају на
свиле и злату.

Слаткоречје улази на слух и
излази на нос.

Чудо за чудом искрсава из
зачарана мишљења.

Угломери вребају оштре
углове гледања.

Једва се потресом расани
тврдосана средина.

Чак се и звезде изгнезде из
загрљаја прве љубави.

Сујета се наслађује својим
озледама и позледама.

Мисли се чисте у опречним
и срчаним расправама.

Да и не: кресиво и кремен
духа и језика.

Чисти рачуни не кочопере
се никад начелима.

Трезвен вид трага за најтрезве-
нијим погледом.

Живи се без везе усред
изобиља веза.

Сасушене мисли мељу се
без имало муке.

Пресити срлови улове своје
узлете почесто.

Дарежљив мозак и штедљив
језик обрађују и чувају баш-
тину духа.

Гола истина гостује у
честитој средини.

Обећања везу златном иглом
без конца.

Час се уверења разватре
а час разветре.

Слепа љубав дејствује насу-
мце брзометно.

Човечност ишчили усред ре-
патих речи и речитих репова.

Похлепни овласте стомак да
развласти мозак.

Свак се расани суочавањем
са истином.

Паун се поиграва главом у
репу и репом у глави.

Прерушваање и глума пустоше
баштину поштења.

Ступа се двоношке, а пузи
четвороношке.

Вера врбује вернике за
своје ватромете.

Незнање скаче на вис знања
да узвиси себе.

Пламена страст поиграва
се сопственим пепелом.

Често прислух поседује псеће
чуло мириса.

Изаовна схватања размењују
језгровите назоре.

Оштре мисли брусе камен
мудрости.

Понеко испреда бајке о
себи у свој пустињи.

Увид протера превид и
привид из погледа.

Свак се излиже на свом ласкању и хвалисању.

Понегде се вребањем провере уверења.

Ствари се вештачки чисте а људи прљају.

Гласно се моралише о безгласном моралу.

Ниски надзори насрћу на високе назоре.

Срце се свети свакој средини без срца.

Незрели се забављају узамним изигравањем.

Кључне мисли ишчиле у закључаном мишљењу.

Час се људи уљубују а час залуђују.

Слободар савлада стене, али посрне на свили.

Срећа — сан јаве, несрећа — јава сна.

Посрнула савест пење се на кажипрст.

Грамзиви зауздају себе ради златне узде.

Истина се склања често на пусто острво.

Мудри мисле смерно и мере смислено.

Громке песме мира пробуде ратне трубе.

Мудрост: глава у срцу и срце у глави.

Чешће зуби чувају разлоге него разлози зубе.

Ствари неоспорно господаре у спорној средни.

Љубав преплави уста када пресахне у срцу.

Бусањем у прса побуса се част.

Човек се уздиже док се спушта у своје дубине.

Волови се лижу под надзором рогова.

Љубав осветљава стазе залуталим љубавницима.

Често вид дрема у бесаним очима страха.

Трошна се душа улепшава прерушавањем.

Скоро свако прокоцка себе у својој коцкарници.

Закључана глава кује браве за откључану.

Варница расани једне, пожар
успава друге.

Једни владају собом, други
повлађују себи.

Загрљај: гнездо љубави или
љубазна замка.

Свет се буди врло споро из
буновне будности.

Вера разватри ветар и развет-
ри ватру.

Окови увлаче своје коваче у
крваве обрачуне.

Ропска љубав опседнута је
често својом слободом.

Човечност: надчовечански
успон човеков.

Усаврши грешке ко се на њи-
ма учи често.

Прислух скупља порез по
поплашеној средини.

Каткад је каменована истина
тврђа од камена.

Њива се усправи поносно под
тешким класјем.

Понеки облећу око себе као
лептири око пламена.

Грлато право обесправи
скромна грла.

Обавезе су доста гласне у
безглавним правима.

Горди узвиси себе као орао
корњачу.

Свак се расађава смишљеним
спором са собом.

Час разум кује речи, час
речи окују разум.

Једино има љубави у изоби-
љу — на језику.

Извесни се друже врло снажно
за своје слабости.

Снови о слободи осветле и
загреју тамнице.

Понекад се плаћа главом
трен слатка заборав.

Мудрост говори тихо, и неки
је никад ни чују.

Верници клече поносно пред
каменим боговима.

Гола истина не подноси ду-
ховну голотињу.

Зубата средина наслађује
се својим озледама.

Безочни изопаче суочавања
и сучељавања.

Човек се обезочи ако се не
човечи.

Неки рукују собом, неки
собом ногују.

Севају сабље страсти на
попришту љубави.

Мозак гладује када стомак
памегује.

Вид вене у виркању и слух
у слушању.

Честит рукује мислима и
мисли рукама.

Будилник савести поквари се
навијањем.

Врли владају собом и без
власти.

У кући на три хошка шапуће
се о четвртом.

Затрује се ко сахрањује
истину о себи.

Слобода задрема на славопо-
јки о себи.

Узорни сарадници: језик
духа и дух језика.

Речитост се клиза по
смирнутим мислима.

Љубав подивља у преобиљу
дивљења.

Страни глас усели се у без-
гласна уста.

Љубав без увида загрли без
увода.

Мисли оштре језик, или језик
тупи мисли.

Више буре него душе у бур-
ном одушевљењу.

Без повода поводи поведу
у невиде.

Паук уткива у мрежу своје
снове о мувама.

Пролази се на прстима слуша
кроз прислухе.

Више опустоши лажно оду-
шевљење него пожар.

Виси о концу мишљење без
конца мисли.

Вртоглавица измени обичан
обруч у зачарани.

Слабо се убеђење одржава
снажним гласом.

Смути-проспи послује уно-
сно у безобзирности.

Дан ослепи у совину погледу
а ноћ прогледа.

Горд носи главу као побе-
доносну заставу.

Поштење виси о прсту у
грабљивим рукама.

Гладно се игра сита мачка
са мишевима.

Копањем око себе закопа
се сопствена савест.

Стрпљивост: сабља о појасу
или мотика о рамену.

Неки носе туђе буктиње,
неки букте лично.

Славољубив носи свој лик
као икону.

Суди се папрено на основу
зачињених доказа.

Мишљења омекшају на
меком намештају.

Безум се устолочи док се
ум устручава.

Изрека: искра разума
у кристалном изразу.

У пламеним препиркама
прокључа памет.

Час се тера рад из радости,
час радост из рада.

Тетреб је лак плен своје
глуве песме.

Тапкања и тапштања тамане
поштена пословања.

Кажипрст: основни путо-
каз у беспутној средини.

Озледе истине осветле
извесне стазе.

Сунце и љубав сарабују
у својим цветњацима.

Неистина јуриша под за-
ставом своје истине.
